

GONIEC

Cena egzemplarza 30 hal

PRENUMERATA

W KRAKOWIE:

miesięcznie 7 Kor. 50 hal.
kwartalnie 22 " 50 "
Za podnozenie do domu 1 Kor. 50 hal
miesięcznie.

NA PROWINCY:

miesięcznie 9 Kor. — hal.
kwartalnie 27 " — "

OGŁOSZENIA:

Za wiersz nonpareilowy jednolam. przy
jednorazowym umieszczeniu 50 hal.,
przy większej ilości umieszczeń 40 h.
Nadesłane 1 Kor. 50 h.
Po kronice 3 " —
Drobne ogłoszenia 15 hal., matrymo-
nialne i korespondencya 20 hal., od
słowa.

Rękopisów redakcyja nie zwraca.

KRAKÓWSKI

wychodzi codziennie nie wyłączając niedziel i świąt.

Redakcyja i administracyja: Kraków, ulica Dunajewskiego 7. — Telefon Nr. 2502. — Biuro miastowe
administracyji: ulica Karmelicka Nr. 16.

Rok I.

Kraków, piątek 4. października 1918.

Nr. 94.

O niezawisłość wszystkich ujarzmionych narodów.

Deklaracyja polska w parlamencie. -- Przeciw tajnej dyplomacyi i militarystyce. -- O Polskę niepodległą, zjednoczoną z dostępem do morza. -- O udział Polaków w kongresie pokojowym.

Wiedeń (B. K.). Izba posłów rozpoczęła wczoraj dyskusyę nad oświadczeniem rządowym i pierwsze czytanie wniosków, dotyczących sprawy pokoju.

Odczytano następujące wnioski:

Wniosek pos. Tertila, Daszyńskiego, Głabińskiego i tow. brzmi, jak następuje:

1. Izba posłów zechce uchwalić: Uznajemy prawo każdego narodu samostanowienia o swojej formie państwowej i dążymy do pokoju światowego na podstawie porozumienia wszystkich narodów. Aby urzeczywistnić i zapewnić każdemu narodowi pełną państwową niezawisłość, zarzucamy stanowczo wszelką tajną dyplomacyę, która pragnie rozstrzygnąć o losach narodów bez ich wiedzy i zezwolenia. Zwalczamy militarystykę i imperyalizm każdego narodu i wyrażamy przekonanie, że wojna światowa zakończyć się ma stworzeniem związku wolnych narodów i utworzeniem międzynarodowego trybunału rozjemczego. Te

PODSTAWY POKOJU LUDÓW MOGĄ BYĆ STWORZONE JEDYNIEM NA MIĘDZYNARODOWYM KONGRESIE POKOJOWYM,

przy stanowczym współdziałaniu przedstawicieli wszystkich narodów. Póki może być tylko wtenczas trwałym, jeżeli odpowie przykazaniom historycznej sprawiedliwości, to znaczy, jeżeli

PRZYWRÓCONĄ BĘDZIE W PEŁNEJ MIERZE NIEZAWISŁOŚĆ WSZYSTKICH, OBEJDNIE UJARZMIANYCH NARODÓW.

2. Kierując się temi zasadami, oświadczamy, jako przedstawiciele narodu polskiego w Austrii:

1) Uważamy podział Polski jako akt gwałtu, dokonany na narodzie polskim. Domagamy się przywrócenia niezawisłego, ze wszystkich polskich części złozonego państwa polskiego, a więc z własnym wybrzeżem, jako też z obszarów, zamieszczanych

przeważnie przez ludność polską, zwłaszcza Śląska.

2) Zastrzegamy się przeciw temu, aby kwestya polska uważana była i traktowana jako wewnętrzno-polityczna sprawa którejś z mocarstw, które dokonały podziału Polski. Odrzucamy wszelkie jednostronne rozwiązanie kwestyi polskiej. Domagamy się

UDZIAŁU PRZEDSTAWICIELI NARODU POLSKIEGO W KONGRESIE POKOJOWYM ŚWIATA,

który ma sprawę Polski rozwiązać.

3) Dążąc do naszej wolności, dalecy jesteśmy od zamiaru panowania nad innym narodem, popieramy dążenia każdego narodu, zmierzające do osiągnięcia jego pełnej niezawisłości.

Wojownicze sceny podczas pokojowej debaty.

Wiedeń (B. K.). W dalszym ciągu wczorajszego posiedzenia izby posłów odczytano następujące

Wnioski:

Wniosek posła Głabińskiego, Koroszce i tow. domagający się wyczerpującego, zgodnego z prawą przedstawienia kwestyi pokojowej, zwłaszcza w kierunku stanowiska rządu co do prawa narodów stanowienia o sobie.

Wniosek soc.-demokratów, wzywający rząd, aby rząd wszystkich państw, uczestniczących w wojnie, zaproponował rokowania sprawiedliwego pokoju na następującej podstawie:

Utworzenie związku narodów, unikanie wszelkiej wojny gospodarczej, bez aneksyi, przywrócenie Serbii, Czarnogóry i Belgii, bez kontrybucyi, nowe uregulowanie kwestyi wschodu, na podstawie prawa narodów stanowienia o sobie, zwanego traktatu pokojowego zawartego w Brzeżanach Litewskim i Bnkarszcie w duchu ogólnego kongresu państw.

Uregulowanie państwowej przyszłości narodu polskiego przez konstytuante, która ma być powołaną do Warszawy, oświadczającą przez Austro-Węgry gotowości rokowania z Włochami o rozwiązanie spornych kwe-

sty terytoryalnych na południu na zasadzie prawa stanowienia o sobie narodu włoskiego i południowo-słowiańskiego, oświadczenie gotowości przez austro-węgierski rząd nowego ukształtowania stosunków narodów do państwa na podstawie wolności i samorządu wszystkich narodów, w tym celu należy ustawodawczym ciałom przede wszystkim zaproponować ukonstytuowanie się specjalnej reprezentacyi narodowej.

Wniosek pos. Koroszce, Stanka i tow., zwracający się przeciw wystąpieniu hr. Tiszy w kwestyi południowo-słowiańskiej jak najbardziej stanowczo. Wnioskodawcy zapytują, czy hr. Tisza podjął swoją podróż jako „homo regius“, a co najmniej za wiedzą rządu austriackiego, oraz, jaki jest program rządu w sprawie Bośni i Hercegowiny.

Wniosek pos. Petruszewicza, Wasylki i tow., proponujący w kwestyi ostatniej noty pokojowej hr. Buriana, aby w przyszłości wszystkie kroki zamierzone przez min. spraw zagr. podejmowane były dopiero po wysłuchaniu opinii Rady państwa, względnie delegacyi.

Wniosek pos. Petruszewicza i tow., domagający się połączenia kresu akcyi prowadzonej przez min. spraw zagr. i rząd dotychczas wydana całej Galicyi Królestwu polskiemu.

Wniosek pos. Ofnera, domagający się, aby min. spraw zagr. powołał najszybciej przedstawicieli izb austriackiej i węgierskiej, celem zastanowienia się nad warunkami pokojowymi a zwłaszcza celem szczegółowego przedyskutowania 14 punktów Wilsona, czy są one możliwe do przyjęcia.

Przed przejściem do porządku dziennego pos. Seitz zaprotestował w ostrych słowach przeciw skreśleniu przez cenzurę części wniosku soc.-demokratycznego w sprawie pokoju, domaga się natychmiastowego wydrukowania tych wniosków i zniesienia zakazu cenzury.

Wniosek p. Seitza przyjęto.

Burzliwe sceny podczas dyskusyi.

Jako pierwszy mowa wystąpił w dyskusyi nos. Stanek, który oświadczył, że wojna światowa, w której po jednej stronie walczą wieki średnie, zaś po drugiej demokracya, popchnęła do grobu tych, którzy na to zasłużyli.

Czesi, tak długo ujarzmiani przez Austryę. ANI JEDNEJ KROPLI KRWI NIE PRZELALI DOBROWOLNIE ZA MOCARSTWA CENTRALNE.

Natomiasz czesko-słowackie legiony walczyły za ideały ludzkości i ich wyłączną zasługą jest, że Francya nie została jeszcze bardziej przez Niemców zrabowana i że Paryż i Calais nie wpa-
dy w ich ręce, jako łup.

Pos. Teufel: To jest mowa posła! Taka mowa jest największym łajdactwem! (Burzliwe okrzyki na ławach czeskich).

(Pos. Soukup chwytła tekę, leżącą na ławie ministrów i rzuca na posła Teuffla. Pos. Lysy rzuca w stronę pos. Teuffla metalową osadę kalamarza. Długotrwała wrzawa).

Prezydent Izby wyraża ubolewanie z powodu zajścia. Hałas nie ustaje. Słychać wykrzyki.

Pos. Stanek oświadcza, że

NIKT JUŻ NIE ZDOŁA POWSTRZYMAĆ ZWY- CIĘSKIEGO POKOJU WOLNEGO DUCHA DEMOKRATYCZNEGO.

Niemcy obłudnymi frazesami wołają za pokojem. Skoro jednakże jeden z ich sprzymierzeńców ośmielił się wyciągnąć rękę do pokoju, zaraz chwytają go pod gardło. Ich celem ostatecznym jest jednak zawsze hegemonia niemiecka i pogwałcenie niemieckich narodów. Dlatego muszą gdzieś indziej szukać sprzymierzeńców, a nie wśród narodów austriackich. Energię naszego narodu pragniemy skonsolidować we własnej organizacji politycznej.

PRAGNIEMY FRONTU TRZECH PAŃSTW SŁOWIAŃSKICH OD GDAŃSKA PRZEZ PRA- GĘ DO ADRYATYKU.

Mowca zakończył oświadczeniem o solidarności Słowian południowych, Polaków i Czechów. Prez. Izby przywołuje pos. Staneka do porządku.

Pos. Waldner oświadcza, że mowa pos. Staneka jest bezwstydną zdradą państwa. Mowca zapewniał dalej, iż Niemcy dochowają przymierza Rzeszy; w kwestyi południowo-słowiańskiej zgadzają się na rozwiązanie chorwackie, domagają się jednakże zapewnienia interesów austriackich. W kwestyi polskiej Niemcy pochwalają rozwiązanie na podstawie świdomej decyzji narodu polskiego. Niemcy są gotowi zgodzić się na autonomię narodową, jednak ich własny stan posiadania narodowego musi być zapewniony.

Pos. Koroszec oświadczył, iż projekt autonomii narodowej przychodzi za późno. Dziś w piątym roku wojny nie już nie może rozdzielić Chorwatów, Serbów i Słowenów.

Pos. Hauser wita krok pokojowy ministra spraw zagranicznych i z sympatya pozdrawia inicjatywę w sprawie uregulowania kwestyi południowo-słowiańskiej.

Mowa przesa Koła polskiego.

Pos. dr. Tertil oświadcza, że auspicya, pod którymi przyszło do zwołania parlamentu, są różne od tych, pod jakimi sesya rozpoczyna obrady. Zrazu chodziło o to, aby poprzeć notę pokojową monarchii; dziś stoimy wszyscy pod wrażeniem wydarzeń, których doniosłość przetrasta notę pokojową.

Także Polacy są wznawcami idei pokojowej. Ponieważ swoje najpiękniejsze nadzieje łączą z wynikiem wojny, jest dla nich pożądaną wszelka manifestacja pokojowa. Jeżeli mieliby podnieść jakie wątpliwości, to chyba w tym kierunku, że nota pokojowa hr. Buriana nie zajęła się kwestyą polską, jak to uczynił prezydent ministrów. Nota pokojowa jest jednakże już przedawniona. Stoimy właściwie przed całkiem nowym położeniem.

Nie wdając się w omawianie strategicznych następstw wydarzeń bułgarskich, musimy przede wszystkim powiedzieć, że nie możemy być zadowoleni z tego, co prezydent ministrów quasi dla naszego uspokojenia powiedział tu, mianowicie, że potrzebne zarządzenia wojskowe wydano. Przez dłuższy czas słyszano same uspokajające wiadomości; słyszeliśmy, że oświadczenia i kroki Malinowa nie zrażają się z wolą narodu i króla. Tymczasem dowiedzieliśmy się z mowy tronowej bułgarskiej, że rzecz miała się wprost przeciwnie.

System ludzenia powinien ustąpić miejsca systemowi prawdy i szczerego wyjaśnienia. W wy-

darzeniach widzimy także stronę jasną, mianowicie tę, że

BRAMĘ POWSZECHNEMU POKOJOWI OTWIERA WOLA LUDU

i że w czasie, kiedy na całym świecie demokracja bierze górę, także wszelka siła musi zrozumieć, że może się opierać tylko na ludzie, że jeżeli coś ma być silnym i trwałym, musi się opierać o wolę ludu.

W takim czasie my, Polacy, wśród zmienionych warunków przychodzimy do głosu, który streszcza się we wspólnym, wniesionym dziś wniosku Daszyńskiego, Głabińskiego, mowy i tow.

Omawiając mowę prezydenta ministrów, zastrzega sobie mowca omówienia reszty punktów tej mowy i uznaje, że

PREMIER ONEGDAJ DOBITNIEJ, NIŻ HR. BURIAN, PRZYZNAŁ NARODOWI POLSKIE- MU PRAWO STANOWIENIA O SWOJEJ PRZYSZŁOŚCI.

Polacy domagają się jednak powołania

NIE TYLKO PRZEDSTAWICIELI KRÓLE- STWA, ALE I UDZIAŁU PRZEDSTAWICIELI WSZYSTKICH POLAKÓW

przy załatwieniu tej sprawy. Tylko w ten sposób i w tej formie można dojść do zadowalającego załatwienia naszej sprawy, która według mowy prezydenta ministrów, jest także sprawą polityki austriackiej.

Mowca nie chce zaprzeczać, że — jak powiedział prezydent ministrów — w Polsce istnieją prądy, które pragną zrealizowania myśli niepodległościowej w formie ścisłego przyłączenia się do monarchii. Te prądy opierają się na całej przeszłości, nie tylko na dawniejszych stosunkach między Austrią a ówczesną wolną Polską, nie tylko na przeszłości Koła polskiego w tym parlamencie, nie tylko na wypadkach rządu zmarłego cesarza; zasadzają się one także na wspólnych walkach legionów. Nie można jednak przeczyć, że tutaj wycierpieliśmy wiele. Mowca wskazuje w tym względzie na ofiary, poniesione w głębi kraju, na ograniczenia i utrudnienia, a w końcu na zniszczenie idei polskiej siły zbrojnej, na traktat brzeski, na zamierzony wówczas, ale nie uskuteczniwszy podział Galicji, a w końcu na proces legionistów w Marmaroszu Szeged. Sprawa ta, dzięki Bogu, jest załatwiona. Mowca na innem miejscu w odpowiedniej formie podziękował za ten akt, ale wołałby, gdyby ten proces wogóle nie był się odbył.

Polacy winni są temu państwu, jego ludom, całemu światu, opinii publicznej kraju i swojej własnej zaszczytnej przeszłości, jakoteż zaszczytnej przyszłości, do której dążymy, by tutaj całkiem niedwuznacznie w wielkiej chwili dziejowej powiedzieć, jakie reguły ustanawiają dla sprawy pokojowej i

JAKIEGO ZAŁATWIENIA SPRAWY POL- SKIEJ PRAGNĄ.

W tym względzie mowca wskazuje na wniosek i odczytuje wszystkie jego punkty.

Po przemowach pos. Tuszara i Matai i wyjaśnieniach hr. Hussarka, pos. Głabiński i tow. postawili wniosek w sprawie akcji pokojowej. Wniosek ten domaga się, by przyjąć do wiadomości konieczność zwołania międzynarodowego kongresu pokojowego celem rozwiązania kwestyi polskiej razem z innymi sprawami międzynarodowymi. Polacy domagają się, by wniosek ten przydzielić do specjalnej komisji dla złożenia sprawozdania.

Wniosek ten, jakoteż wniosek Neumanna w sprawie pokojowej włączono w obrady nad wnioskami, stojącymi na porządku dziennym. Premier podaje do wiadomości, że konfiskata części wniosku socjalno-demokratycznego została zniesiona.

Następne posiedzenie dziś.

Posłowie niemieccy projektują secesję z Izby.

(Telefonem od kor. „Gońca Krakowskiego“).

Wiedeń, 3 października.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów pod-

czas mowy pos. Stanka w ławach niemieckich rozległy się okrzyki pełne oburzenia.

Posel Teufel zawołał:

— Ta mowa jest największym lotrostwem, jakie można sobie wyobrazić! Legiony czesko-słowackie są bandami opryszków!

Posel Langenhans krzyknął:

— Podły zdrajca ojezyzny!

Inni posłowie niemieccy wtórowali im i wśród ogromnej wrzawy coraz bardziej zaciętniały się szeregi posłów, otaczających ławę ministeryjalną. Posłowie czescy Lisy i Soukup usiłowali rzucić się na posła Teuffla, ale inni posłowie, którzy przed nimi stali, przeszkodzili im w tem.

Nagle poseł Lisy porwał portfel z aktami ministra Paula i poprzez głowę ministra rzucił nim w kierunku Teuffla. Portfel zatoczył szeroki łuk, ale chybił celu. Soukup, zachęcony tym eksperymentem, chwycił stojącą na pulpicie ministeryjalnym tacę na ołówki i również ciskał ją, godząc w posła Langenhansa; ale i tym razem pocisk chybił celu i padł na ziemię, potracając jednak po drodze ramię ministra Paula, który szybko podskoczył i wyszedł z ławy ministeryjalnej.

Wobec tych zajęć wrzawa doszła do maksimum. Prezes Izby bezskutecznie usiłował przywrócić spokój na sali. Dopiero po dłuższym czasie udało się uciszyć burzę.

Posłowie Teufel i Pantz o tem zajściu telefonowali do prezydenta ministrów i zażądali, aby natychmiast zjawił się w Izbie i imieniem rządu potępił wystąpienie Stanka. Żądanie to wyraziła zresztą wobec prezydenta ministrów także deputacya posłów niemieckich.

Bar. Hussarek istotnie uczynił zażość tymu i w sposób bardzo energiczny zaprotestował przeciw wywodom prezesa Związku niemieckiego.

Posłowie Teufel, Hummer i Pantz wysunęli myśl zwołania wspólnego posiedzenia wszystkich stronnictw niemieckich celem przedłożenia wniosku, aby

POSŁOWIE NIEMIECCY UKONSTYTUOWALI
SIĘ JAKO NIEMIECKI SEJM GENERALNY,
powołując się tak na dzisiejsze zajścia w Izbie, jak na wczorajszą mowę Hussarka, która pragnie samostanowienia narodów przyjęła do programu rządowego.

Wspólna manifestacya polska nie doszła do skutku.

Wiedeń, 3 października.

Jak już wczoraj doniosłem, na onegdajszym posiedzeniu Koła zapadła jedynomyślna uchwała, na mocy której upoważniono komisję, składającą się z 6 członków pod przew. prez. Koła do ostatecznego ustalenia rezolucyi pokojowej bez odwoływania się do plenum Koła. Równocześnie uchwalono, że sprawa ta tylko w wypadku miałaby powtórnie wrócić do plenum, gdyby komisya nie zdołała uskutecznić porady.

Komisya w istocie ustaliła tekst rezolucyi. Uchwała zapadła wprawdzie większością głosów, lecz przeciw głosom grupy konserwatywistów.

Wczoraj rano prezes Koła wraz z kilkoma posłami odbył ponownie naradę z posłami narodowo-demokratycznymi i socjalistycznymi. Rozmowa zakończyła się na rozmaite zmiany w tekście. W posiedzeniu nie brali udziału konserwatyści, którzy dowiedziawszy się o tem, założyli protest u prezesa Koła i odmówili podpisu na uchwałę.

Prezes Koła odczytał wprawdzie na posiedzeniu plenarnem izby dosłownie rezolucyę w brzmieniu, jakie ustalone było przed posiedzeniem, ale w toku swej mowy poczynił niektóre zmiany, które nakłoniły narodowych-demokratów do zgłoszenia swojej pierwotnej rezolucyi. Wobec istnieją obecnie dwie rezolucye polskie.

Audyencye posłków węgierskich u cesarza.

Budapeszt (B. K.). Jak dzienniki donoszą Wekerle podjął kroki, by przywódcy wszystkich stronnictw politycznych zostali powołani przez monarchę na posłuchania, aby mieli możność wyrazić koronie swoje poglądy na sytuacyę. Podróż hr. Juliusza Andrassego do Wiednia stoi z tem w związku. Także hr. Apponyi i hr. Tisza iada do Wiednia.

W stolicy bandytów kolejowych

Spokojny dzień. — Policja cywilna i wojskowa. — Kury pana radcy.

Rzeszów, 3. października.

(d) Pierwsze moje kroki na ulicach Rzeszowa były bardzo niepewne. Nastrojony odpowiedziami wiadomościami, drukowanymi przez pisma codzienne, zaniepokojony opowiadaniem urzędników na dworcu, szedłem ostrożnie, mimo iż był dzień biały, patrząc podejrzliwie na przechodniów i w każdym z nich dopatrując się co najmniej nowego Kuby rozpruwacza.

A tymczasem jakoś mijali mnie ludzie, których o wszystko posądzić można było, tylko nie o bandytyzm. Ustrojeni w długie, czarne szaty z charakterystycznymi „grajcarkami“ koło uszu, w lisich czapkach z patryarchalną powagą spacerowali synowie wybranego narodu jako iż był dzień święta i, co mnie uderzyło, spacerowali całkiem spokojnie.

Wobec tego i we mnie wstąpiła otucha, a porzucił ją jeszcze widok policyjanta, który wprawdzie miał z 80 lat i towarzyszącego mu żołnierza-landszturmisty, który może o kilka lat był młodszy. W każdym jednak razie reprezentowali oni „prawdziwą“ władzę.

Postanowiłem zrobić wywiad z policyjantem. — Drogi panie — zapytałem staruszka — a dużo też was pełni tu służbę?

Popatrzył na mnie wyblakłemi, starczemi oczyma, myślał długą chwilę, ruszając bezzębnymi wargami, a potem przemówił niewyraźnie:

— Dużo? E, nie, panoczku, nie dużo. Dawniej to było inaczej, było 44 chłopów, młodych, śwarnych. No, ale jak przyszła mobilizacja, to nam 62 zabrali, a co starsze to zostało. Na łaskawym śmiechcie. Tyle lat już człowiek służy, to mu i u nas spokojnie pozwolą i pensję płacą, tak... Dobry ludzie...

To samo pomyślałem i ja, patrząc na tę starą karykaturę stróża bezpieczeństwa publicznego. Dobrzy ludzie!

— No, a złodzieje, bandyci? — zapytałem.

Bandyci? a co by oni mogli chcieć od takiego dziadka z przeproszeniem, jak ja? W drogi się im nie wchodził to jeszcze papierosem

jeden albo drugi poczęstuje i dobrem słowem przywita...

Logika policyjanta była nieco dziwna, ale jak kto już tyle lat żyje na świecie, to wszystko mu się inaczej przedstawia.

— A cóż to za żołnierz was pilnuje?

Policyjant obruszył się.

— Żołnierz? a jaki on tam żołnierz, to landszturmak z ostatniego powołania, co ich tu do nas przystali, niby „militaar-polizei“, jak się to nazywa.

Landszturmak tymczasem, który zauważył coś ciekawego i bacznie się temu przyglądał, pociągnął kamrata za rękaw.

— Patrzta!

— Co jest? — zapytał policyjant i popatrzył we wskazanym kierunku. I ja również obróciłem się w tę stronę.

Przed sklepem jakimś o parę kroków były się dwie baby. wymyślając sobie ordynarnymi przerwiskami. Policyjant i jego towarzysze podeszli ku nim.

— No baby, co za hałasy! rozejść się!

Baby były się dalej.

— Rozejść się, powiadam! nie słyszycie?!

— Pójdiesz precz, ty dziadu! — rzuciły się obydwie na policyjanta, który wobec tej ofenzywy razem z landszturmistą salwował się strategicznym odwrotem.

Patrzyłem na tę scenę szczerze ubawiony. Nagle uderzyły mnie słowa rozmowy stojących obok mężczyzn.

— Radcy kolejowemu wszystkie kury przed chwilą zabrali z przed domu — opowiadał jeden. Kolejarze chcieli odebrać, ale złodzieje uciekli. O patrz, to zdaje się oni!

Rzeczywiście przechodziło kilku ludzi niosąc jakieś kury. Pokazałem ich policyjantowi, tłumacząc co się stało. Przyjrzał się im uważnie.

— Tak, to pewno oni, ten Franek co tam idzie, to znany złodziej i ten drugi też. No, chodźmy kamrat!

Zawrócili i poszli w drugą stronę, a złodzieje z kurami pana radcy zniknęli za narożnikiem. Niema to jak wysłużony policyjant!

O zachowanie w całości błoń krakowskich.

Kraków, 3. października.

(Grz) Na dzisiejszym posiedzeniu Rada miejska ma przystąpić do uchwalenia wniosków w sprawie t. zw. uregulowania wylotu ulicy Wolskiej. W pojęciu tem mieści się kompleks doniosłych spraw, wymagających uregulowania, wśród nich kwestya błoń, ich granic, przeznaczenia i zaprojektowania, oraz sprawa toru powyściogowego.

Na zaprojektowanie tego kompleksu rozpięła Rada miejska w r. 1913 konkurs dla polskich techników i artystów i konkurs ten wydał wówczas 14 prac.

W roku 1914 w Tow. technicznym w Krakowie z inicjatywy kół technicznych i artystycznych rozpoczęły się dyskusje nad wszystkimi planami konkursowymi. Autorzy przedstawiali swe prace, które kolejno były omawiane, przy czem zastępcy budownictwa miejskiego udzielali informacji o poglądach i dążeniach zarządu miasta w zakresie planów Wielkiego Krakowa.

Dyskusya miała na celu rozważenie, co z planu konkursowego powinno, względnie mogłoby być zrealizowane. Wydarzenia przeszkodziły obustronnemu porozumieniu, niemniej jednak dyskusya sprecyzowała zasadnicze różnice w stanowisku budownictwa miejskiego z jednej strony, z drugiej solidarność kół artystycznych i architektów.

W pierwszej linii szło o błonia. Zwarty obór techniczno-artystyczny stanął na stanowisku, że błonia jako rezerwar powietrza muszą być zachowane, niepodzielne, przede wszystkim w interesie przyszłego rozwoju miasta, a dalej ze względu na higienę, ze względu na młodzież i wogóle na ludność miejską. Dlatego najpoważniejsi fachowcy i działacze oświadczyli się stanowczo przeciw jakimkolwiek próbom naruszenia całości błoń, a przede wszystkim walczyli pomysły podzielenia ich drogami.

Obecnie wchodzący na Radę miejską projekt regulujący przewiduje między innymi także poprzeczne przecięcie błoń, czyli rozparcelowanie ich, to znaczy: proponuje Radzie m. pomysł który przed 4 laty był zwalczany zbiorowo przez fachowców.

Niewątpliwie nasunąć to powinno w łonie Rady m. wątpliwości co do wartości projektu, za stanowić bowiem musi owa sprzeczność w sądach. Powszechnie było wiadomem, że budownictwo miejskie szło po linii, która wiele została do życzenia i podpadała ostrej krytyce publicznej. Może poniekąd usprawiedliwie je o koliczność, że pozostawało ono ślepo w służbie polityki owego poprzedniego kursu, który sam siebie nazywał ekonomicznym w wielkim stylu a który uprawiał spekulację parcelacyjną.

Dziś po zmianach osobistych w zarządzie miasta, spodziewać się można większego zrozumienia ducha Krakowa i poznawania złączonych z tem potrzeb, można się spodziewać nowego kursu. Pocóż więc wnosić błędy odziedziczone w spadku? Chciejmy wierzyć, że wnioski budownictwa miejskiego są następstwem rozpędu jakim żyło ono dawniej; kierunek ten może być dzie dzisiejszym anachronizmem.

Pozatem jednak ów fakt rozbieżności w sądzie opinii publicznej a jednostek z budownictwa miejskiego nasuwa uwagę, czy nie było by wskazane teraz, skoro projekty budownictwa miejskiego są gotowe, zasięgnąć co do nich zdania owej fachowej opinii publicznej. Sama Rada miejska nie jest do tego dostatecznym forum, bo normalnie aprobeuje ona wnioski, opracowane przez fachowe organa miejskie, a w danym wypadku wnioski te są tak sprzeczne publiczną opinią. A przecież chodzi tu o zadecydowanie o wyglądzie całej dzielnicy miejskiej na szereg lat. Chodzi o inwestycję ogromną Kraków jest własnością całej Polski, nie można o jego charakterze decydować zbyt pośpiesznie, i do tego nawet wbrew samej opinii Krakowa.

Sądymy, że wobec owej dawnej rozbieżności zdań między budownictwem miejskim i opinią publiczną w sprawie błoń, byłoby właściwym wyjściem odroczyć sprawę z dzisiejszego posiedzenia i co do wniosków budownictwa

Czy piękne dziewczęta są dobrymi żonami?

Pierwszem zadaniem kobiety ładny wygląd. — Perfidna mężczyzn. — Najlepiej się nie żenić! — Nieomylnie znamiona charakteru kobiecego.

Kraków, 3. października.

To niezwykle ciekawe pytanie jest obecnie tematem ankiety jednego z dzienników Sztokholmu, który spowodował najrozsławniejsze zaprzysiężenie w tym kierunku. I tak jeden z „ankietowców“ skromnie podpisany „Adam“ pisze:

Bardzo często słyszy się twierdzenie, że nie powinno się sądzić nikogo z zewnętrznego wyglądu, lecz wartość człowieka oceniać z jego duchowej strony. Jestto bezwarunkowo słuszne twierdzenie — zdaniem p. Adama — o ile jednak dotyczy mężczyzn. Ale kobiety?!

Wszakże pierwszym zadaniem kobiety jest ładny wygląd, aby właśnie swym wyglądem przyciągnąć drugiej połowie rodzaju ludzkiego życie. W najliczniejszych wypadkach jest też wprost obłudnem twierdzenie mężczyzny w pełni sił żywotnych, że należy zważać na pomyślny wygląd dziewczęcia. W rzeczywistości bowiem przynosi on ładny, interesujący buziak nad zwyczajną twarz o innych zaletach.

Ważnym, żeniący się z brzydką osobą, robi to przeważnie z innych powodów i przeważnie w krótkim czasie się ma jej już dość. Tacy to już są mężczyźni. Gdy jednak żeni się dany osobnik z nadobnym dziewczęciem, to aczkolwiek mu się ona sprzykrzy, to jednak nie tak prędko. Jedyną więc rzeczą jest zupełnie się nie żenić. Ponieważ jednak wygłaszanie podobnych zdań jest bezcelowe, przeto wskazaniem jest udzielić płci męskiej popelniającej tą dzieciną zbrodnię, kilku wskazówek, które w ostateczności dopomogą do „znośnego“ współżycia ze swą wybraną. A więc młodzieńcy!

Szukajcie pięknych dziewcząt, gdyż tylko wówczas będziecie mieli dłuższą iluzję szczęścia. Ale i między pięknymi należy odpowiedni wybór uczynić. Jest cały szereg różnych nieomylnych znamion, na które można w zupełności się opuścić. Gdy się wybiera dziewczę o jasnych, miękkich włosach, to szczęście jest zapewnione, gdyż te mają najprawdopodobniej, bardziej miękkie serduszko od tych, które posiadają twarde włos bez względu na to, czy jest on jasny czy ciemny.

Strzeżcie się jednak ciemnych brwi, gdyż ich właścicielki są zawsze kapryśne i lekkomyślne. Gdy czoło dziewczęcia jest wysokie i wyniosłe, to oznacza to niewątpliwie fantazyę i poczucie piękna. Która zaś ma nosek zadarty, to serdeczny humor będzie zawsze jest odo-bą. Zważajcie jednak, by nosek jej nie był zbyt szpiczasty, gdyż taki osobnik zamieni się prędzej czy później w okrutną sekutnicę. Okrągły i pełny podbródek oznacza siłę, spokój i rozsądek. Ale błąd ci młodzieńcze, gdy taka cię zawojuje! Wówczas stanieś się pantofflem na wielki wieków... Duże, szeroko rozstawione nozdrza są oznaką chęci używania rozkoszy życia. Siwe i brunatne oczy wskazują rozsądek, siwe oczy z brunatnymi punktami oznaczają cnoty domowego pożycia, natomiast oczka o formie migdałów zdradzają kokietkę i rozpustnicę.

Przedewszystkiem jednak nie wiercie w to, że każde dziewczę ze skromnem wychowaniem będzie dobrą żoną. Oto gazetka moich spostrzeżeń, a teraz szukajcie szczęścia młodzieńcy.

(asp)

medyjskiego zasięgnąć zdania fachowych kół krakowskich w formie np. ankiety lub jakiegokolwiek bądź innej wogóle. Powzięcie decyzji w tej chwili nie jest palącą koniecznością, nie ma więc chyba żadnej przeszkody, aby przy tak ważnych rozstrzygnięciach zasięgnąć opinii fachowych czynników życia publicznego.

Nowe odkrycie w medycynie.

Frankfurt, 1 października.

We Frankfurcie nad Menem odbyło się zebranie dermatologów, na którym był także obecnym dyrektorem ministerjalny, dr. Kirchuz. Profesor dr. Kolla przedstawił wynik badań metody Ehrlicha przy użyciu salvarsanu.

Badania te dały bardzo doniosły wynik, odkryto bowiem dwa nowe preparaty salvarsanu, a mianowicie t. zw. srebrny salvarsan i połączenie arsenu-benzolowe, w płynnym stanie, które usuwają dotychczasowe niebezpieczeństwo i szkodliwość przy użyciu preparatu Ehrlicha.

Streik artystów dramatycznych w teatrach wiedeńskich.

Wiedeń, 1 października.

Artyści dramatyczni teatrów w Wiedniu podjęli strajk. W żadnym teatrze nie odbędą się próby. Dyrektor teatru „Deutsches Volkstheater“, Bernans, ogłosił, że strajk uważa za złamanie kontraktu, w odpowiedzi na co oświadczyli wszyscy aktorzy solidarnie, że grać nie będą i zwołali zgromadzenia, na których odrzucili propozycje, uczynione przez dyrektorów.

Propaganda pośła Koroseca.

Lublana, 1 października.

Dziennik „Slovenec“ przytacza tajny okólnik prezydenta Krainy, obelany po wszystkich starostwach:

Dotarło do mej wiadomości, że poseł dr. Korosec agituje przeciw pożyczce wojennej i przeprowadzeniu rekwiizycji. Poleca się panu w sposób poufny zasięgnąć o tem informacje i podać mi je do 15 września b. r.

W sprawozdaniu swem zechce pan podać, czy dr. Korosec, poza agitacją, uprawianą przez niego na zgromadzeniach na rzecz stworzenia państwa południowo-słowiańskiego, nie agituje w jakiś sposób przeciw jednolitości państwowej, przyczem należy przytoczyć konkretne daty.

W obu tych sprawach należy w sposób ściśle poufny zasięgnąć informacji i wyjaśnienia, jednak bez psemnych wywiadów z komendami żandarmerji, wójtami gmin i t. d.

Barbarzyństwa niemieckie w Afryce.

(Z angielskiej księgi błękitnej).

Zurych, 3 października.

(II) Anglia wydała błękitną księgę, opisującą zdradę Niemców w południowo-zachodniej Afryce, do której materiały zebrali urzędnicy angielscy i południowo-afrykańscy. Dzieło objętości dwustu stronnic zawiera dokładne sprawozdanie z działalności Niemców w południowej Afryce, prowadzonej ze szkodą tamtejszych szczeptów. Materiał dowodowy — liczne listy, rozkazy, polecenia i okólniki urzędowe niemieckie, zebrano z całą skrupulatnością. Szczegółowo zwłaszcza przedstawiony jest na podstawie aktów urzędowych niemieckich, znalezionych w Windhuck, stosunek poszczególnych niemieckich gubernatorów i naczelników szczeptu Hererów, Ovambów i innych.

Błękitna księga napiętnowuje surowe i krwawe ustawy, które z całą surowością przeprowadzono, a więc rekwiizycje bydła, wywłaszczenia i t. d. W dalszym ciągu opisuje powstania Hererów i jego okrutne stłumienie, bunt Hottentotów w latach 1903—1907 zduszone mściwą bezwzględnością niemiecką.

Druza częścią dokumentu opisuje ciężkie położenie południowych Afrykanów pod jarzmem niemieckiego prawa karnego, a na dowód pra-

wdy przytacza sądowe i policyjne dokumenty. Błękitna księga stwierdza rażące przeciwieństwo między prawami państwa niemieckiego a istotnym postępowaniem Niemców wobec tubyleczych szczeptów. Wylicza dalej wszystkie wykroczenia Niemców, gwałcących na każdym kroku prawo, przez siebie samych podyktowane. W ostatnim rozdziale kopie różnych narządzi, służących do opanowania i zmuszenia do posłuszeństwa tubyleców, jak łańcuchy, kajdany, bicz i t. d.

NA DOBIE.

SKROMNY NARÓD.

Z wykładu pewnego profesora na katedrze berlińskiego instytutu zoologicznego.

... i wreszcie, w piątym roku wojny,
gdyśmy u zwycięstwo stali szczytu,
i w dal rzucali wzrok spokojny,
czekając nowej jutrzni świtu,

kiedy świat cały czcic zapragnie
kultury naszej wyższy szczebel,
a nieposłusznym karku nagnie
namiestnik kraju — nasz

narody wojną wyczerpane
o zmilowanie prosić jęły,
i takie były rozplakane,
tak się w ukłonach nisko gięły,

króle prośbami nas męczyli,
prochy ścierając w poniewierce,
żeśmy łaskawie dać raczyli
pokój. My przecież mamy serce.

A w dowód naszej łaskawości,
by otrzeć łzy, co się perliły,
daliśmy wrogom liczne włości
z ziem, które dawniej nasze były.

Dzisiaj, zmniejszeni do połowy,
lecz nie lakomi na oklaski,
skromnie nosimy władne głowy,
choć świat istnieje z naszej łaski!

Jah.

Chwila błęzaca.

Kalendarzyk.

Św. Gerarda

Wschód słońca 5:42

Zachód słońca 5:15

Długość dnia 11:33

REPERTUAR TEATRU IM. SŁOWACKIEGO:

Czwartek: „Głuszc“.

Piątek: „Zaczarowane koło“.

TEATR POWSZECHNY.

Czwartek: „Dom otwarty“.

Piątek: Wieszczka karnawału“.

Nie ma złego, coby na dobre...

Z Nalej piszą nam: Ostatnie wypadki na polach bitew, oraz odpadnięcie Bułgarii podzielały jak wódno zimnej wody na tutejszych hakatystów, bardzo — jak wiadomo — butnych i związanych tylko atmosfera państwa „bojaźni Bożej“. Tak więc zauważyć można u hakatystów przygnębienie, graniczące z rozpaczą, w stosunku zaś do Polaków zniechęca ta nienoskromiona — jak się zdawało — buta, którą nam okazywali.

Polski komitet narodowy we Włoszech.

(K) Z Lugano telegrafują: Rząd włoski zezwolił komitetowi polskiemu na wydawanie nawiązań Polakom, przebywającym we Włoszech.

Beseler kandydatem na kanclerza

„Voss. Ztg.“ donosi, że wśród kandydatów na urząd kanclerski wymienianym jest także

ger. gub. Beseler, któremu „wybitnych zasług i o najbliższych przymiotów nikt odmówić nie może“.

Za władzą Niemiec!

„Pester Lloyd“ otrzymuje wiadomość, że niemiecka główna kwatera była o bułgarskim kroku pokojowym ze strony Bułgarii powiadomiona i to przed jego uczynieniem.

Byli bułgarski prezydent ministrów w Genewie.

(K) Z Zurychu donoszą, że od dłuższego czasu znajdują się w Szwajcaryi agenci bułgarscy, Według doniesień „Berner Bund“ znajduje się między innymi b. prezydent ministrów, Geszow, który przebywa w Szwajcaryi od 1915 roku.

Był on zdecydowanym zwolennikiem koalicji a w szczególności Anglii. Dotychczas zajmował się sprawami „Czerwonego Krzyża“.

„Berl. Tagblt.“ wyraża przekonanie, że pobyt Geszowa w Szwajcaryi ma tylko na celu utrzymanie kontaktu z koalicją nie zaś sprawę humanitarne.

2.000 ludzi rozstrzelanych.

(!) Ze Sztokholmu donoszą, że w ostatnich dniach rozstrzelano znowu w Petersburgu 2000 osób. Skazańcy zostali pochowani w pobliżu twierdzy Piotra i Pawła. Jak z tych krótkich i lakonicznych notatek dziennikarskich wynika orgia masowych aktów terroru w Rosji nie ustaje, zabierając tysiące przeważnie niewinnych ofiar.

Regulacje płac dziennikarskich.

Wobec wznoszącej ciągle drożyzny, we wszystkich zawodach powstają ruchy, dążące do podniesienia zarobków. W ubiegłym tygodniu akcją taką wszczęli dziennikarze w całej Austrii. Wiedeńscy dziennikarze wręczyli przed kilkunastu dniami wydawcom obszerny memoriał. Minimum płacy ma wynosić 800 kor., zaś obecne płace mają być podwyższone: przy poborach 600 kor. o 80 proc., przy 700 kor. o 70 proc., przy 800 kor. o 60 proc., przy 900 kor. o 50 proc., powyżej 900 kor. o 500 kor. miesięcznie. Podwyżka ma obowiązywać wstecz od 1 lipca 1918 r. Wynagrodzenia od wiersza mają być podwyższone o 50 proc.

Dziennikarze pełniący służbę wojskową mają otrzymać najmniej 700 kor., oraz podwyżki podobnie jak ich koledzy, a rodzinom ich ma być wypłacane przynajmniej 50 pensji miesięcznie. Wszystkie ciężary podatkowe mają być płacone przez przedsiębiorcę.

Podobne żądania postawili też dziennikarze czescy.

Na Węgrzech regulację płac już przeprowadzono. Najniższe pobory wynoszą 1000 kor. miesięcznie.

(d) 25-LECIE KAPLANSTWA KSIĘCIA BISKUPA SAPIEHY przypadło onegdaj. Księżę biskup nie życząc sobie żadnych z tego powodu uroczystości, wyjechał na te dni z Krakowa.

(d) BUDŻET M. KRAKOWA. Obrady nad budżetem gminy m. Krakowa na rok 1918—19 trwały ciągle w poszczególnych sekcjach. Wczoraj rozpatrywano w swym zakresie kuratorium Muzeum techniczno-przemysłowego i zaakceptowało.

(d) NOWY CZŁONEK KOMISJI BUDŻETOWEJ. Do komisji budżetowej miejskiej powołano radcę miejskiego, Władysława Turckiego.

Z TEATRU IM. SŁOWACKIEGO. Wskutek nagłej i poważnej choroby p. I. Solskiej-Grosserowej, zapowiedziane na dzisiaj wznowienie dramatu St. Przybyszewskiego „Dla szczęścia“ odroczone do następnego czwartku dnia 10 b. m., a dzisiaj powtórzona będzie komedja „Głuszc“ St. Krzywoszyńskiego. Na dzisiejsze przedstawienie kasa zwraza na żądanie pieniądze.

Wskutek zmiany repertuaru przyspieszono premierę rozgłosnej komedji dramaturga węgierskiego, Fr. Hercega „Niebieski lis“, w przekładzie Józefa Relidzińskiego, dając ją w sobotę dnia 5 bm. Obsadę tworzą pp. Jarszewska, Zagórska, Jedsony

ski, Zarski i Bystrzyński. Reżyseruje p. M. Jednowski.

Najbliższe przedstawienie „Wyzwania“ odbędzie się we wtorek dnia 8 b. m.

Z TEATRU POWSZECHNEGO. Dziś „Dom o twarty“ Baluckiego, który w pełni powodzenia sejdzie na czas pewien z repertuaru, ustępując z kolei miejsca dwóm świeżo przygotowywanym, efektownym sztukom, mianowicie „Głośnej sprawie“ oraz „Pani X.“ — Jutro melodyjna „Wieszka karnawału“. W sobotę po południu dla młodzieży szkolnej „Biały kaptur“, a wieczorem „Krakowiacy i Górale“.

(4) **WYSTAWA PRAC JANA MATEJKI** cieszy się nadal niesłabnącym powodzeniem, tak pod względem frekwencji widzów — jak również ilością sprzedanych prac. Wystawa ta jest prawdziwą atrakcją Krakowa.

(4) **KOSZTA BUDOWY NOWEJ PIEKARNI MIEJSKIEJ** w Podgórzu, w dawnym budynku elektrowni, wyniosą według preliminarza 300.000 koron, które obciążą miejski fundusz aprowizacyjny.

(4) **PRZYWÓZ ŻYWNOSCI DO KRAKOWA** ma obecnie nie doznawać żadnych przeszkód ze strony kontrolnych organów administracji akcyzy wojewódzkiej. Natomiast organa te, w myśl otrzymanych od kierownictwa poleceń, mają zwrócić uwagę na wywóz z Krakowa artykułów przeważającej potrzeby i winnych bezwarunkowo przeszkadzać.

(4) **CUKIER DO SMARZENIA OWOCÓW** wyprany został już całkowicie, wobec czego nowe podania o przydział nie będą już uwzględniane.

(4) **STATYSTYKA CHOROZÓW ZAKAŻNYCH** w Krakowie wykazuje stale dużą ilość wypadków chorób, natomiast hiszpanka, gwałtownie niszcząca miasto, dotychczas jeszcze nie jest uwzględniona. Ostatni wykaz miejskiego Urzędu zdrowia na okres tygodniowy wspomina o 56 wypadkach chorób, z których 8 było śmiertelnych. Wśród nich w tym samym czasie zachorowało 27 żołnierzy, z których 4 umarło. Zdarzają się również, nie licząc wypadki innych chorób, z rezultatem śmiertelnym.

(4) **INWALIDZI ZDOLNI DO PRACY.** Pomiedzy studentami kursu handlowego w Akademii handlowej w Krakowie znajduje się 10 inwalidów, należących do posady buchalterów, magazynierów i t. d. Informacji udziela Urząd opieki socjalnej przy szkole inwalidów w Krakowie, ul. Smoleńsk 9.

(4) **KURSA DLA OFICERÓW.** W tutejszej Akademii handlowej urządzono osobny kurs, przygotowujący do egzaminu z przedmiotów handlowych, dla oficerów, mających urlopy. Wykłady zaczynają się w sobotę, dnia 5 b. m., o godz. 6 wieczorem, w lokalu przy ul. Szewskiej 1. 4.

(4) **WŁAMANIA.** Onegdaj włamali się nieznanymi sprawcy do mieszkania p. A. Frasiowej w Łagiewnikach i skradli jej garderobę, pościel i t. p. wartość 10.000 koron. W poszukiwaniu za owymi rzeczami udała się p. F. na krakowską giełdę złożeńską — na tandetę. Tu spotkała niejaką Annę Hawlukową, sprzedającą mnóstwo garderoby, podobną której rozpoznała i swoją. H. aresztowano, a przeprowadzona w jej mieszkaniu rewizja wykryła i inne rzeczy, będące własnością p. F. Równocześnie aresztowano męża Hawlukowej, Marcina, jako podejrzanego o włamanie.

Aresztowano również 22-letniego pomocnika wojskowego, Franc. Pietrowicza, za włamanie do mieszkania p. J. Skórczewskiej, której wyrządził szkody na przeszło 4.000 koron. Część rzeczy zdołano mu odebrać.

(4) **SPRYTNY CHOLEWKARZ.** Właścicielowi hotelu na Kazimierzu, Kellerowi, skradziono przed kilku dniami, podczas kąpieli, z kieszeni ubrania klucze od kasy wertheimowskiej. Gdy po kilku dniach otworzył duplikatem kasę — zauważył brak 7.000 koron. Zawiadomiona o kradzieży policja aresztowała jako sprawcę, cholewkarsza Mojżesza Kallera, który wówczas równocześnie kapał się z Kellerem i wcześniej wyszedł z łazienek. N. do czynu się nie przyznał.

(4) **KIESZONKOWCY.** Na dworcu kolejowym aresztowano Józefa Kapuścińskiego w chwili, gdy włamywał się do kieszonki Jakubowi Zehnwertowi, usiłował wyjąć portfel.

Przybramano również 17-letniego Wład. Gorątkę za kradzież w tramwaju.

ROCZNICA „ŻELAZNEJ BRYGADY“ WE LWOWIE. Jak donosi nasz korespondent lwowski, onegdaj obchodzono we Lwowie czwartą rocznicę wymarszu drugiej t. zw. żelaznej brygady Legionów. Rano odbyło się nabożeństwo w kościele Dominikanów; wieczór uroczysty obchód w sali ratuszowej, na którym przemówił pułkownik Sikorski, dając obraz walk żelaznej brygady, poczem nastąpiły produkcje wokalmuzyczne.

(d) **SPRAWY ROZWODOWE W KRÓLESTWIE.** Stolica apostolska, z uwagi na trudności czasu wojennego, wskutek starań ks. arcybiskupa warszawskiego, popartych przez ks. wizytatora apostolskiego, reskryptem z dnia 20 lipca b. r. upoważniła na czas wojny i na dwa miesiące po zawarciu pokoju powszechnego, ks. arcybiskupa metropolitę do osądzenia w trzeciej i ostatniej instancji spraw małżeńskich z całej warszawskiej prowincji kościelnej.

DRUGI TRANSPORT ZŁOTA Z ROSYI nadzedł i został objęty przez urzędników niemieckiego Banku państwowego.

„CRACOVIA“ — „AMATORZY“. W niedzielę dnia 6 b. m. rozegra „Cracovia“ match footballowy z „Amatorami“ z Wiednia. Wiedeński „Amateur-sportverein“ jest wśród krakowskiej publiczności sportowej bardzo popularna drużyną. I dzisiaj zajmuje w mistrzostwie wybitne stanowisko. Najważniejszą ich zaletą jest, że są bezsprzecznie w grze najelegantszą drużyną wiedeńską.

(4) **Z KARTY ZAŁOBNEJ.** W piątek zmarł we Lwowie, w 82 roku życia, Andrzej Buś, artysta malarz i asystent I. szkoły realnej we Lwowie.

ZARÓWNO HENNY PORTEN, słynna światowa artystka filmowa, w swej popisowej roli AGNIESZKI, w filmie komediowym „KTÓRY Z NICH LEPSZY“, jak i ERYK KAISER-TITZ w dramacie kryminalnym „POSZLAKI“, utrwalił stanowczo sławę artystyczną popularnego kinoteatru „SZTUKA“, który stanął bez konkurencyi.

PIERWSZY WYSTĘP TOW. „PANZER“ W TEATRZE NOWOŚCI. Z prawdziwą satysfakcją bywam na premierach w Teatrze Nowości. Pomijam już wyborne programy, świetne aktówki, gustowną wystawę etc. — ale sama atmosfera teatru ma w sobie coś podniecającego, coś, co działa na nerwy i miłe podrażnia fantazję. Jest to właśnie owa zbiorowa dusza publiczności, której myśl wyrzywa się za kurtyną, tam w kulisy, by odgadnąć, przejrzeć — co też za nowe niespodzianki zgotowała nam Dyrekcya, co usłyszymy i zobaczymy po rozsunięciu zasłony? Owa zaostrzona ciekawość, zdwojone a nerwowe zainteresowanie — osiągnęło, zdaje mi się, punkt kulminacyjny na wczorajszej premierze, na której ujrzed wreszcie miano owych „Panzer“, których nazwa intrygowała i niepokoiła umysły Krakowa od dni szeregu. Przyznać trzeba, że aczkolwiek reklama, poprzedza-

jąca ich występ, była dość śmiała (niektórzy twierdzili — „ryzykowna“) — to jednak rzeczywistość przewyższyła wszelkie zapowiedzi reklamy i oczekiwania publiczności. To, co pod zbiorową nazwą ekstrawagancyjnego skatchu „ZACZAROWANA KUCHNIA“ jest objęte — przedstawia się jak jakiś zawrotny, oslepiający obraz, w którym ludzie i przedmioty, lekceważąc wszelkie prawa fizyczne — latają w powietrzu, zmieniają postać, wymiary, kotują, karandolują i tworzą chaotyczny, a przecież harmonijny widok. Ekwilibrystyka, wyższa gimnastyka, kłownerya, humor i ryzykowne ewolucye, wykonywane przez 4 karłów, tworzą razem coś nowego, oryginalnego, niebywałego jeszcze. A zwłaszcza już występ 4 UCZNIÓW MUZYKALNYCH, 4 małych kaszalców, nagrodzony był hucznymi brawami, a mali wykonawcy obrzuceni zostali — cukierkami. W skład wybornego programu wchodzi szampańska aktówka „JERZY ŻYJE“, w której po dłuższej przerwie serdecznie przez publiczność witany, wystąpił dyr. PILARSKI, oraz panie Olska i Gawilkowska, wraz z p. Heleńskim. — Edward Radou, to wybitny humorysta-aktor warszawski, który ze spokojnym a dosadnym humorem mawiajnie przedstawił andrusa nadwiślańskiego. — I reszta programu dostroiła się w zupełności do głównych numerów, z którego zwłaszcza wyróżnia się Merz Trio, trójka ekwilibrystyczna, składająca się z matki i dwojga małych dzieci.

Dyrakcyja, zachęcona powodzeniem liliputów, urządziła w sobotę o godz. 4 po południu, przedstawienie, przeznaczone specjalnie dla dzieci — po cenach zupełnie zniżonych.

M. Remember.

PAMIĘTNIK UPADŁEJ KOBIETY.

PROLOG I PIĘĆ AKTÓW.

Co jest człowieka winą, a co nań wkłada los? Oto problem niezmiernie wagi, oto pytanie, na które odpowiedzi jasnej nie zdobędziemy, chyba nigdy. W niezdrowych wychowana etosunkach, pobudliwa, ale etyczna z natury, córka małomiasteczkowego aptekarza, Tymiana, przechodzi w życiu swem cały cykl dziwnych przeżyć. Snada, zrywa się do lotu, walczy o życie uczciwe, a i własne... nakoniec pada pod ciosem winy i przeznaczenia jednocześnie. Problem nie rozstrzygnięty, wstrząsa widzem i zmusza do zamyślenia się nad losem kobiety, którą świat zowie upadłą.

ERNA MORENA roztaacza tutaj wszystką krasę, wszystkie głębie gry swej nieporównanej, wzrusza, zajmuje, pogrąża w smutek i wabi melancholią nierozwikłanych zagadnień życia.

Film ten wyświetla „UCIECHA“ od czwartku.

Wojska koalicji zajęły

Komunikat niemiecki.

Berlin (B. Wolffa). Urzędowo ogłaszają dnia 2. października.

ZACHODNIA WIDOWNIA WOJNY.

We Flandryi po obu stronach Cambrai i w Szampanii odparliśmy gwałtowne ataki nieprzyjaciela. Na spokojnych odcinkach frontu koło St. Quentin, na północny zachód od Reims i na zachód od Argonów cofnęliśmy części linii, wystając ku przodowi, do pozycji, położonej w tyle.

Grupa wojsk baw. nast. tronu ks. Ruprechta: Na północ od Staaden wzięliśmy przy odparciu nieprzyjacielskich ataków około 100 jeńców. Po obu stronach drogi, prowadzącej z Ypern do Rosealere, nieprzyjaciel kilkakrotnie daremnie atakował. Usadowił się on w Ledeghem. W przeciwnym kierunku zajęliśmy napowrót część wschodnią tej miejscowości. Na północ od Menin odznaczył się szczególnie saski rezerwowy pułk grenadierów Nr. 100 pod wodzą pułkownika Algediego. Także i pułk piechoty Nr. 132 pod wodzą majora Pansp wyszczególnił się tu w atakach o-

statnich dni. Częściowe ataki nieprzyjaciela na południe od La Bassee odparto. Piąty dzień bitwy koło Cambrai zakończył się znów zupełnym niepowodzeniem nieprzyjaciela. Na północ od Sancourt śląskie i kurheskie pułki odparty siedmiokrotny szturm nieprzyjaciela. Dalej na południe wtargnął nieprzyjaciel przejściowo poza Abancourt — Bantigny i na południe od Blecourt w kierunku Couvillers. Nasz przeciwnak, w czasie którego pułk Nr. 55 ponownie szczególnie się odznaczył, odrzucił nieprzyjaciela z powrotem poza Abancourt i Bantigny i oswobodził dzielnych obrońców Blecourt, którzy byli otoczeni przez nieprzyjaciela. Koło Cambrai i na południe stamtąd pułki wypróbowanej trzeciej dywizji piechoty marynarki, jakoteż szleswicko-holsztyńskie, brandenburskie i bawarskie udaremniły uderzenie nieprzyjaciela. Rumły pozostało w rękach nieprzyjaciela.

Grupa wojsk gen. pułk. Boehna: Między Le Catelet a Oise przebiegał nasz front od przedostatniej nocy na wschód od St. Quentin do Berthenicourt nad Oise. W ciągu dnia rozwine-

ty się gwałtowne ataki nieprzyjacielskie przeciw odcinkom Estrees—Joncourt—Lestin.

Po obu stronach Sequehardt wtargnął nieprzyjaciel. Przeciwnicy wschodnio-pruskich i poznańskich batalionów pod osobistym dowództwem komendanta dywizji generała Chevallier wyrzucili go z powrotem. Nieprzyjaciel obsadził St. Quentin w którym wczoraj stały jeszcze tylko oddziały wywiadowcze.

Grupa wojsk niem. nast. tronu: Walki straży przednich między Ailette a Aisne. Na północny zachód od Reims cofnęliśmy nasze wojska od rzeki Vesle na stanowiska, położone w tyle. Nieprzyjaciel postępował za nami słabymi oddziałami i stał wczoraj na Hnii Vantellay—Villers—Frnqueux.

W Szampanii podjęli Francuzi ponownie swe jednolite ataki. Zwracały się one przed południem przeciw frontowi St. Marie a Py, aż do Monthois, zaś w ciągu dnia przeciw naszym liniom między Somme, Py a Aure. Ataki ich nie udały się. Miejscowe punkty wdarcia zostały po największej części przeciwnikami znów oczyszczone. Obok dywizji pruskiej i bawarskiej, stojących na froncie od początku bitwy, odznaczył się wczoraj pułk piechoty Nr. 406. Stanowisko nowe, zajęte przez nas przedostatniej nocy po obu stronach Aisne, przebiega od Monthois przez Challerange koło lasu Antry na północ od Binarsille oraz w poprzek przez las Argoński do Apremont. Wojska stojące na przedzie, odparty przed tym frontem kilkakrotnie ataki nieprzyjacielskie.

Grupa wojsk gen. Gallwitza: W czasie miejscowych przedsięwzięć atakowych odrzuciliśmy Amerykanów z lasu Argońskiego i z linii sąsiadujących.

Zestrzeliliśmy wczoraj 27 samolotów nieprzyjacielskich i trzy balony na uwięzi. Kapitan v. Schleich zwyciężył w walce powietrznej po raz 36, wicefeldw. Mai po raz 30.

Ludendorff.

Komunikat wieczorny.

Berlin (B. Wolffa). Urzędowo ogłaszają dnia 2 października, wieczorem: Silne walki częściowe Flandryi i w Szampanii. Przed Cambrai dzień spokojny.

Komunikat austriacki.

Wiedeń. (B. K.). Urzędowo ogłaszają dnia 2. października.

Na froncie włoskim umiarkowane walki artylerii i patroli.

Szeł sztabu generalnego.

Komunikat turecki.

Konstantynopol. (B. K.). Komunikat z dnia 30 września:

Front palestyński: W obszarze wybrzeża Anglii nie posunęli się poza linię jeziora Tyruszule.

Na północny zachód od drogi jezioro Tyberydzkie—Damaszek atak nieprzyjacielskiej konnicy został krwawo odparty. Od strony Deratu nie nastąpiły nowe ataki przeciwnika.

Z innych frontów nie nowego.

Berlin—Wiedeń — Zofia — Konstantynopol swym sprzymierzeńcem tureckim.

Ze mocarstwa centralnego o wycofaniu się z Bułgarii nie myślą, świadczy chociażby

POPIERANIE CZĘŚCI GENERALICY I GABRYELI STKI ZBUNTOWANEJ PRZECIW RZĄDOWI ARMII, KTÓRA OŚWIADCZYŁA SIĘ ZA NIEMCAMI

i nawet podjęła marsz na stolicę, z zamiarem obalenia rządu Malinowa, a ustanowienia w jego miejsce rządu prowizorycznego, złożonego z generałów filofilijskich. Impreza skończyła się fiaskiem, a zamiary te nie dadzą się garstce antyrządowej zrealizować.

Tendencyjne doniesienia dzienników niemieckich o wydarzeniach bułgarskich, dostrzegając do chwilowych projektów sfer berlińskich, które USIŁUJĄ ZMIENIĆ W NASTĘPSTWACH NIEMIECKI ZWYKLE GROŻNĄ DLA NIEMIEC SYTUACYJĘ,

stanowisko króla Ferdynanda stawiają w bardzo niejasnym świetle. Doniesienia berlińskie, jakoby krok Malinowa nastąpił bez wiedzy i zgody króla i jakoby Malinow nie cieszył się jego zaufaniem, zdezawuowała mowa tronowa króla, odczytana przy otwarciu sobrania. Zdaje się, że inne „źródłowe“ rzekomo informacje okazały się równie prawdziwymi, jak powyższe.

Jak wynika z nadeszłych dotąd wiadomości i dokonanych faktów, rząd Malinowa działa nie bez wiedzy i zgody króla i przy poparciu narodu — z wyjątkiem garstki zwolenników polityki filofilijskiej i generalicy. Wypadki, które się obecnie rozgrywają, Malinow przygotowywał od chwili dojścia do władzy po obaleniu gabinetu Radosławowa po traktacie bułgarsko-tureckim, w którym dyplomacja niemiecka podeptała symbolicznymi butami generała Hoffmanna najświętsze uczucia Bułgarów i popchnęła do obozu „entente’y“. To, co się stało i stanie — jest li tylko posiewem systemu niemieckiego i buty prusackiej.

Na nastrój, jaki zapanował w narodzie bułgarskim w kraju i wśród żołnierzy na froncie, rzuca jaskrawe światło informacja berlińska, że „Lokalanzeiger“, iż przyczyną odmówienia posłuszeństwa w armii i kapitulacji Bułgarii nie były wcale powody wojskowe, ale przesilenie się koalicyjnej agitacji politycznej w kraju — na front bojowy. Miały tu

WSPÓLDZIAŁAĆ RÓWNIEŻ I IDEE BOLSZEWICKIE,

przedostające się z Rosji.

Jak sprawy obecnie stoją, Bułgaria jest dla mocarstw centralnych straconą. Wysłanie wojsk niemiecko-austriackich do Bułgarii nie przyniesie już dokonanego faktu kapitulacji.

Postąpienie Malinowa było — jak slychano — wynikiem nastroju narodu i nie zachwiało wcale pozycję rządu. Sobranie kroku Malinowa — o ile będzie działało nie pod przymusem bułgarek — chyba nie potępi. Jedynym wywarcie przymusu zbrojnego na rząd i parlament — sprzymierzeńca zmieni w nowego nieprzyjaciela.

Opadnięcie Bułgarii wzmogło także **WROGIE DLA PAŃSTW CENTRALNYCH PRĄDY W RUMUNII,**

która również nie może zapomnieć bułgarskiego nacisku bułgarskiego i czeka tylko — jak to przyjął także onegdaj „N. F. Presse“ — stosownej chwili. Będzie to również posiew germańskiego systemu gwałtu i prusackiej buty.

Musztarda po obiedzie.

GENERAL BARON V. ARDENNE O SYTUACYI NA FRONCIE BUŁGARSKIM.

Berlin, 2 października.
W „Berl. Tagblatt“ pisze gen. v. Ardenne: Jest przysłowie u ludów wschodnich: „Witaj ci o nieszczęście — jeżeli tylko samo przyjdzie“ — Tym razem jednak nie przyjdzie samo, lecz ujrzeliliśmy je w podwójnym wydaniu. To, że armia bułgarska nie zdołała się oprzeć ciosom wschodniej armii koalicyjnej generała d’Esperes, zniosłoby się łatwiej, gdyby nie było da bułgarskiego premiera.
Podstępny, od dawna już przygotowany cios

Francya rozpocznie rokowania pokojowe jeszcze w tym roku.

(Telegram własny „Gońca Krakowskiego“)
Genewa, 3 października.

„Matin“ donosi: Clemenceau oświadczył tymi dniami, że rozpocznie rokowania z nieprzyjaciółmi, po ukończeniu akcji wojennej Focha, jeszcze w bieżącym roku.

Inicyatywa pokojowa Holandyi.

(Telefonem od kor. „Gońca Krakowskiego“).
Wiedeń, 3. października.

„N. W. Tagblt.“ donosi z Hagi, że królowa Wilhelmina zamierza podjąć w najbliższych dniach decydujący krok w sprawie pokoju.

O pośrednictwo Szwajcaryi.

(Telegram własny „Gońca Krakowskiego“)
Genewa, 3. października.

„Szwajcarskie stowarzyszenia“ pokojowe pu-

blikują manifest z 40.000 podpisów, wzywający wszystkie rządy państw wojujących do przyjęcia austro-węgierskiej propozycji pokojowej. Manifest zwraca się do rządu szwajcarskiego z wezwaniem, aby przedłożył mocarstwom wojującym wnioski pośredniczące.

Austria nie podejmie nowego kroku pokojowego.

(Telegram własny „Gońca Krakowskiego“)
Wiedeń, 3. października.

„N. W. Tagblt.“ na podstawie wiadomości z rzekomo dobrze poinformowanego źródła, zaprzecza pogłoskom, jakoby monarchia austro-węgierska zamierzała podjąć jakiś nowy krok pokojowy. Dziennik stwierdza też, że nadeszła już do Wiednia odpowiedź Anglii na notę hr. Buriána.

Przed przeobrażeniem konstytucyjnym monarchii.

(Telefonem od kor. „Gońca Krakowskiego“)
Wiedeń, 3. października.

Od onegdaj we wszystkich tutejszych kołach politycznych, a szczególnie w kuloarach parlamentarnych, obiegają najrozmaitsze pogłoski, które powstały przedewszystkiem na tle onegdajszych wieczornych posłuchań ministrów Buriána i Hussarka, jakoteż szefa sztabu generalnego, Arza, u cesarza. Niemniej materiału dla pogłoszek dostarczyła wspólna narada mini-

steryalna, która — jak mnie informują — dotyczy w pierwszym rzędzie kwestyi polityki wewnętrznej, a przedewszystkiem sprawy konstytucyjnego przeobrażenia monarchii. Wśród pogłoszek, jakie obecnie krążą w Wiedniu, największą uwagę zwracają te, które twierdzą, że Austro-Węgry przygotowują jakąś nową akcję pokojową, opartą rzekomo na akceptowaniu programu pokojowego Wilsona. Dzienniki miarodajne pogłoskom tym stanowczo zaprzeczają.

Posiew prusackiej buty.

Kraków, 3 października.

(ch) Kapitulacja Bułgarii jest rzeczą dokonaną.

W podpisanym w Salonikach pomiędzy reprezentantami bułgarskimi a wodzem wojsk koalicyjnych gen. Franchet d’Eperney, mieszczą się warunki, które stanowią zasadniczą zmianę w ukształtowaniu się sytuacji wojskowej na Balkanach. Armia bułgarska zostanie zdemobilizowana, materiały wojenne i koleje wydane pod nadzór koalicyi, która ma nadto uzyskać swobodę ruchów.

Obecnie jeszcze wojska austriackie i niemieckie znajdują się na terytorium bułgarskim. Wśród postanowień rozejmu znajduje się także

USTĘP O ZERWANIU STOSUNKÓW BUŁGARYI Z MOCARSTWAMI CENTRALNEMI.

Bułgaria jednak w wypełnieniu zobowiązań rozejmowych, zażąda usunięcia także wojsk tych państw z kraju, chyba żeby je same mocarstwa centralne chciały dobrowolnie wycofać, co nie zdaje się prawdopodobnym ze względu na potrzebę utrzymania komunikacji linią kolejową

koalicyi, pochwyli zapewne niemiecka i austriacka obrona. Już drżą ulice Sofii od tupotu nog niemieckich batalionów. Jednak stosunki są tu tak niewyjaśnione, że każde rozważanie pod tym względem można określić francuskim wyrażeniem „moutarde apres diner“ — mu-ziarda po obiedzie!...

Szczęście wojenne jest częstokroć zmienne. — Fryderyk Wielki jeszcze w roku 1759 powiedział, że szczęście jest zmienne, jak panna, a on nie jest galantem.

Nie chcemy liczyć na zmianę humorów fortuny, ale zmusimy ją, by była nam powolną!

„Niech żyje gen. Haller“!

Autentyczne szczegóły o zajściu w Ostrowie.

Kraków, 3 października.

Przed kilkunastu dniami przyniosły dzienniki wiadomość o zajściach w brygadzie polskiej w Ostrowie, które miały wynikać z powodu wniesienia przez jednego z oficerów toastu na cześć brygadiera Hallera. Jedno z pism rzuciło podejrzenie, jakoby oficer wznoszony toast, został wobec władz niemieckich zadenuncjowany przez własnych kolegów.

W tej sprawie od przejezdnych oficerów otrzymujemy następująco autentyczne informacje:

Przebieg zajścia był następujący:

Podczas kolacji na wieczorku w kasynie 2 pp. w Ostrowie, w której uczestniczyli także przydzieleni do brygady w charakterze doradców niemieccy oficerowie, toczono żywą pogawędkę.

Me. Między innymi por. Muszyński poruszył losy dawnych kolegów z zebrancj brygady, rozrzuconych dziś po dalekim wschodzie; w trakcie tego przemówienia ppor. Werner krzyknął:

NIECH ŻYJE GENERAL HALLER!

Przeciw temu okrzykowi zaprotestował bawiający na sali oficer-Niemiec, kapitan V. — nie major Jewasiński, jak podawały pisma.

Wskutek tego zajścia wytoczone zostało śledztwo i w rezultacie por. Muszyński skazany został na 5 dni domowego aresztu za przemieszanie przy stole bez zezwolenia obecnego dowódcy pułku i to w stanie podnieconym alkoholem, a ppor. Werner poprosił o zwolnienie z wojska, co też otrzymał. Nie było żadnych zbiorowych dymisji ani usuwania oficerów.

Prasa wiedeńska o mowie dra Hussarka.

(Telefonem od kor. „Gońca Krakowskiego“).

Wiedeń, 3. października.

Prasa wiedeńska mowę Hussarka przyjęła po części chłodno, po części krytycznie. Powodem przedewszystkiem oświadczenia premiera w sprawie polskiej, uznające prawo Polaków do samostanowienia o swym losie, oraz zapowiedział obniżenie kursu politycznego wobec Słowian polonijnych.

„N. Fr. Presse“ pisze między innymi: Prezydent ministrów przyznał także Królestwu polskiemu nieograniczone prawo samostanowienia. Polityka ta nie uznaje przeto nawet ograniczeń, zawartych w manifestie listopadowym, który miał, aby Polaka gwarantował swego rozwoju i samostanowienia w oparciu o mocarstwa centralne. Hr. Hussarek ofiarowuje coś, czego Polacy w tej sprawie właściwie nie żądali. Mimo to Polacy zachowali się tak chłodno, jakby się nie spodziewali się już ujrzeć. Skąd ta chłodność cisza na ławach posłów galicyjskich? Do teraz wszystkie myśli krążyły około następnego zajścia w Bułgarii, około bitew we Francji, o trudności połączenia z Turcją, około tego wszystkiego, co czyni obecnie całą politykę zagadkową, co po jednej stronie wzbudza nadzieje, po drugiej ciężkie troski.

„Fremdenblatt“ wyraża się z uznaniem tylko o oświadczeniach, dotyczących kwestyi polonijno-słowiańskiej, natomiast krytykuje oświadczenie o autonomii narodowej, jako nieuzasadnione, bo niewiadomo, jak dr Hussarek wyobraża sobie przeprowadzenie tej zasady w praktyce.

Przed rozstrzygnięciem w Niemczech.

Berlin (Wolff). Wczoraj o godz. 6 wieczór, w pałacu kanclerza państwa, pod przewodnictwem cesarza, odbyła się konferencja, w której wzięli udział: kanclerz, Hindenburg, ks. Maks badeński, wicekanclerz Payer, wiceprezydent ministrów dr. Friedberg, szef tajnego gabinetu cywilnego, Berg i kilku sekretarzy stanu.

Payer rzekł się przyjęcia urzędu kanclerskiego.

Berlin (B. K.). Dzienniki poranne donoszą, że wkrótce wicekanclerz Payer zawiadomił członków większości, że zrzeka się kandydatury na stanowisko kanclerza, na pierwszy plan

wysunęła się kandydatura ks. Maksa badeńskiego.

Socjaliści przeciw ks. Maksowi badeńskiemu.

Berlin (B. K.). W położeniu wewnątrzno-politycznym nie nastąpiło jeszcze wyjaśnienie. Zawsze jeszcze stoi na pierwszym planie kandydatura ks. Maksa badeńskiego, który wczoraj był w sejmie Rzeszy i konferował z rozmaitymi politykami. Jak w kołach parlamentarnych słychać, objawia się głównie w stronnictwie socjalno-demokratycznym prąd przeciw obsadzeniu urzędu kanclerskiego przez ks. Maksa badeńskiego.

Konserwatyści wezmą udział w rządzie.

Wiedeń (B. K.). Niemiecka konserwatywna frakcja sejmiku Rzeszy powzięła na wczorajszym posiedzeniu następującą uchwałę: Konserwatywna frakcja jest zdecydowana stanąć na gruncie dekretu cesarskiego z dnia 30 września i choćby z poświęceniem w dziedzinie przekonania, wziąć udział w rządzie, który sobie stawia za zadanie użycie wszystkich sił narodu w zwartym, jednolitym frontie, celem honorowego zakończenia wojny.

Posiedzenie plenarne sejmiku Rzeszy.

Berlin (B. K.). Według uchwały konwentu senatorów parlamentu, plenum zbierze się we wtorek dnia 8 b. m., a najpóźniej we środę, by wysłuchać oświadczenia rządu.

Urząd prasowy Rzeszy.

Berlin (B. K.). Zamierzonym jest utworzenie państwowego urzędu prasowego, na którego czele ma stanąć członek parlamentu, jako sekretarz stanu.

Parlament bułgarski skupia się około rządu Malinowa.

Zofia (Bułg. Agencja). Wczorajsze posiedzenie sobrania i jednogłośnie przyjęcie wniosku prezydenta ministrów o odroczenie tymczasowe posiedzenia, omawiane są w prasie i w kołach politycznych, jako niezaprzeczony znak tego, iż reprezentacja ludu skupia się około rządu, który znajdzie wszelką skuteczną pomoc, aby dzieło pokoju doprowadzić do dobrego końca.

Powrót delegatów bułgarskich

Zofia (B. K.). (Doniesienie Agencji bułg.). Bułgarscy delegaci pokojowi powrócili do Zofii.

„Fremdenblatt“ o kapitulacji Bułgarii.

Wiedeń (B. K.). Z powodu przyjęcia warunków zawieszenia broni przez Bułgarię, pisze „Fremdenblatt“: Rząd bułgarski kapitulował przed nieprzyjacielem, kapitulował w sposób tak bardzo poniżający, że trudno chyba o drugi podobny przykład w historii. Bułgaria wyłącza się z rzędu samodzielných państw, jeżeli niestychane warunki układu zawieszenia broni, jaki pełnomocnicy bułgarscy podpisali w Salonikach, rzeczywiście będą wypełnione.

Dziennik podkreśla, że byłoby ciężkim błędem, gdyby się oddawano oczekiwaniom, że krok Malinowa nie znajdzie aprobaty sobrania. Ale państwa centralne liczyły się z tą możliwością. Odpadnięcie sprzymierzeńca nie pociągnie dla nich żadnych takich skutków, któreby się nie dały odrobić. Postąpienie Bułgarii można by przeciwstawić postępowaniu Serbów, którzy dalej walczyli, chociaż ich cały kraj był zdobyty.

Dziennik oświadcza dalej, iż państwa centralne spoglądają z zimną krwią na skutki wydarzeń w Bułgarii i na bliskim wschodzie utrzymają swą miejsce.

Niezwykły stan zamroczenia umysłu.

Ostatni numer „Med. Wochenschrift“ opisuje następujący, niezwykle ciekawy wypadek zamroczenia umysłu, jaki wydarzył się przed kilku dniami w Hesyji.

Na drodze z Niederoim do Hahnheim znaleziono w nocy z 25 na 30 b. m. młodą, elegancko ubraną damę, leżącą zupełnie bez przytomności. Przeniesiono ją do hotelu i tam, przy pomocy lekarza zdołano ją wreszcie ocucić.

Po przyjeździe do przytomności opowiedziała owa dama, że pochodzi z Munster w Westfalii, skąd jeszcze w sobotę rano wybrała się do Moguncji, celem odwiedzenia brata, leżącego w tamtejszym szpitalu wojakowym.

Tuż po przybyciu na dworzec kolejowy w Moguncji i nadaniu swych rzeczy na skład, uległa atakowi częściowego zamroczenia umysłu, oraz zaciemnienia pamięci — na które od czasu do czasu cierpi — i wtedy, nie zdając sobie zupełnie sprawy, dlaczego to robi, wsiadła do najbliższego pociągu. W ten sposób, nie wiedząc wtedy o tom wcale, jeździła pociągami przez 24 godzin, przesiadając się w różnych stacyach, aż wreszcie wysiadła w Niederoim i również nie wiedząc wcale, w jakim celu, ruszyła stąd piechotą do Hahnheim. Szła prawie noc całą, aż w końcu padła omdlała na drodze, gdzie ją znaleziono. Po odzyskaniu przytomności przypomniała sobie wszystkie swe poprzednie przeżycia, które — jak stwierdzono — okazały się zupełnie prawdziwe.

Rozmaitości.

POWÓDZ W TYROLU. Z powodu długotrwałych deszczów zostało wiele miejscowości w Tyrolu nawiedzonych powodzią. Szkody bardzo znaczne, zwłaszcza, że znaczna część zbiorów winnych uległa zniszczeniu.

SAMOBÓJSTWO 100-LETNIEJ STARUSZKI. W Tryeście odebrała sobie onegdaj życie 100-letnia staruszka, Oliviera Bassoli, rzucając się z okna III. piętra na ulicę. Powodem rozpaczliwego kroku była nędza.

(1) TURECKI KSIĄŻĘ PRUSKIM URZĘDNIKIEM. Książę Onur Faruk, jedyny syn tureckiego następcy tronu, wstąpił do służby rządowej; poprzednio odbywali już taką służbę ks. Osman Fud i Abdul Rahim, który był przydzielony landratowi w Lignicy. Obecnie książę Omar Faruk będzie odbywał praktykę urzędniczą we Wrocławiu, a jednocześnie będzie uczęszczał na wykłady prawnicze wrocławskiego uniwersytetu.

Księżu towarzyszy guwerner, major Strempeł. ŚMIERĆ ZASŁUŻONEGO POLAKA W NICEI. W Nicei zmarł — jak się dowiadujemy — Roman Royewski, uczestnik powstania z roku 1863, znany w Paryżu w szerokich kołach Polonii, właściciel domu komisowego.

„ALBA“

Spółka z ogr. por.
KRAKOW
UL. SZCZEPANSKA 7.
569

WSZELKIE ARTYKUŁY TOALETOWE PERFUMY, KREMY I PUDRY

Wysyłki na prowincję po cenach hurtownych wysyłamy za zaliczką odwrotną pocztą

NAJWIĘKSZY skład aparatów i przyborów kościelnych
Konstanty Witkowski Kordas
Kraków, ul. Wiślna 6, (obok Rynku).
poleca po cenach możliwie najniższych i w wielkim wyborze:

Ornaty, kapy, dalmatyki, stuly, sukienki, chorągwie, sztandary, baldachiny, kielichy, puszki, monstrance, adamaszki, aksamity, galony, frendzle etc. 254
Koronki do bielizny kościelnej w największym wyborze.

Poszukuje zaraz praktykanta do sklepu. — Reches, Kraków, Karmelicka 10. 581

24. września został zgubiony na Węgrzech portfel, zawierający paszport niemiecki na imię Jana Polleka za Nr. 76583/1 oraz świadectwa monterskie, legitymacja szoferska, G. i K. N. i 180 K w gotówce. Łaskawy znalazca zechce zatrzymać jako nagrodę gotówkę, papiery zaś odesłać pod adresem: Garaże C. i K. N. Groble 1. 5. w Krakowie. 569

25-letnich kolegów fachu metalurgicznego pragnie poznać z powodu braku znajomości 3 panny w celu matrymonialnym. Fotografie pożądana, za zwrot rzeczy się słowem honoru. Zgłoszenia oddzielnie pod „Brunet“, „Szatyn“ lub „Blondyn“ do Admin. Gońca Krakowskiego. 661

Aparat kinematograficzny system „Pathefreres“, używany ale w bardzo dobrym stanie zaraz do sprzedania. Interesowani oglądać mogą na miejscu w Jaworznie, ul. Robak 437. 582

Portypan krótki do sprzedania. Podgórze, ul. Krakowska 1. 23. I piętro. 579

Technik-ryownik obznajomiony ze sporządzaniem szacunków budowlanych, poszukuje odpowiedniego zajęcia. Zgłoszenia pod „Technik“ do Administracji Gońca Krakowskiego, 575

Zgubionem koleczek złoty przechodzący z ul. Tadeusza Kosciuszki na plac WWŚŚ. Łaskawy znalazca zechce się zgłosić do M. Pogłódka, ul. Włoczków 6, gdzie otrzyma sowite wynagrodzenie. 580

Technik budowlany z dłuższą praktyką na budowie jak i w biurze znajduje natychmiast zajęcie na wyjazd. Reflektuje tylko na pierwszorzędną silnię fachową. Posada do objęcia zaraz. Zgłoszenia z podaniem dokładnych warunków ewentualnie osobiste w niedzielę od 2—4 popołudniu, architekt Adam Czunko, Kraków, ul. Urzędnicza 32. 555

Do handlu korzenno-śniadankowego potrzebny uczeń do praktyki oraz młody pomocnik zamieszcowy. — J. Zbytniewski, Kraków, ul. Zwierzyniecka L. 32. Oferty nieuwzględnione zostają bez odpowiedzi. 564

Wozmę dziecko, sierotkę, chłopczyka, do lat 5 na własność. Zgłoszenia pod „Inteligentna“ do Admin. Gońca Krakowskiego. 561

Firma Rudolfa Nowaka, skład maszyn do pisania, warsztaty reperacyjne przyjmie natychmiast chłonce inteligentnego do posług biurowych. Zgłoszenia: Grodzka L. 44, między 9—12 i 3—7 wieczór, Tel. 8541. 654

Zatrudnienia dla rodzin urzędniczych. Uboczne zajęcia przy pracy domowej mogą znaleźć panie z rodzin urzędniczych, wyrabiając ozdoby na choinkę. Zgłoszenia w Seminarjum przem. domowego Kraków, ul. Grodzka 13, I p. w godzinach urzędowych. 658

Do sprzedania: I. Pretensya hipoteczna na 5% za rok płatna z opustem 1000 K., II. willa przy granicy Kraków — Zakrzówek a Kobierzyn. Potrzeba pożyczki od 20 do 30.000 K. na pierwszą hipotekę. — Wiad.: Nizińska, Podgórze, ul. Wita Stwosza 12. 571

Kurs dla Wychowawczyń i Pielęgniarek dziecięcych przy Polskim Związku Niewiast katolickich rozroczna nauka 15. października. Wpisy przyjmuje A. Winiarzowa, ul. Lubicz 2. od 12—1 i od 3—4 popoł. Cena turan wynosi 30 K miesięcznie. — Osoby niezamożne mogą spłacać ratami po otrzymaniu posady. 573

Siudacz praw poszukuje odpowiedniego zajęcia. — Zgłoszenia pod „A W.“ do Administracji Gońca Krakowskiego. 574

MATURA

KURSA MATURYCZNE ROCZNE I 2-LETNIE
WIECZORNE
I POPOŁUDNIOWE
Wpisy u Kierownika ul. Jabłonowski 20, I p.
w godzinach od 6 1/2 — 7 1/2 wieczorem. 514

Najlepszą farbą do materii „PALATYN“

we wszystkich kolorach do bielizny „Ultra“ poleca firma REIM I SKA, Kraków, Rynek dla kólek rolniczych i kupałów znaczący opust.

Czapki damskie

jesienne i zimowe ma na składzie Wystawa Ligi Pomocy przemysłowej ul. Straszewskiego 28. 663

OBUWIE damskie, męskie i dziecięce

ze skóry żółtej, boks i szewro, wszelkie numery okazynie do nabycia: Dom Agencyjny M. Narek, Kraków, ul. Karmelicka 12. 635

„LUX“

Kraków, 77
plac Dominikański L. 2 (róg Stolarskiej) Tel. 5335.
Skład przyborów do światła elektr. i dzwonek elektrycznych.

AGENCI
i osoby każdego stanu znajdują dobry zarobek przez sprzedaż w Austrii i Węgrzech dozwolonych losów premiiowych. Także dobry przyboczny zarobek. Oferty do G. Braun, Budapeszt, Elisabethring 42. 578

Proszę żądać
próbnej kolekcji obrazów, koral, broszek itp. za Kor. 40—50 w razie nie nadania się przyjmuję w ciągu 8 dni kolekcję z powrotem. Dom wysyłkowy, Kraków-Podgórze, ul. 3. Maja 8. 663

Mydło do golenia

à la „Golgoth“
daje gęstą pianę, konserwuje skórę, przyjemny zapach. Cena 10 Kor. za kawałek.
Główny skład

Reim i Ska
Kraków, Rynek 37.
P. T. Odsprzedawcom dajemy odp. rabat. 656

WODOCIĄGI dla miast, gmin, folwarków, fabryk, domów prywatnych, POMPY wszelkiego rodzaju, STUDNIE wiercone i kopane, dostarcza, buduje i naprawia

Inż. JÓZEF SCHROLL,
FILIA: KRAKÓW, ul. PAWIA L. 8. — Zbadanie sytuacji na miejscu i kosztorys darmo. 262

Węgla z drzewa ff!!

Wyrób retortowy dostarcza wagonami
E. BINCER, Wiedeń I., Sterngasse 13.

Główne wygrane

przypadają na V. klasę (ostatnią) X. c. k. austriackiej loteryi klasowej
Co drugi los wygrywa.
Ciąglenie codziennie od 9-go października do 7-go listopada h. r.
CENA LOSÓW: 1/2 200, 1/4 100, 1/8 50, 1/16 25 Kor. — Zamówienia kartą korespondencyjną przyjmuje:
Dom bankowy i kantor c. k. loteryi klasowej Leopolda Brandstättera i Ski
Kraków, ulica Karmelicka 10. 659

Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić P. T. Abonentów i Kupców, że jest do nabycia Kalendarz Czuchraja na rok 1919, bogato ilustrowany i pełen humoru, cena z przesyłką K 2-50. Również są do nabycia inne kalendarze — za zaliczką, Księżniczka Polska i Dziennikow Nachmana Idlera, Bukowsko, Galicya. 644

Pożyteczne książki

do nabycia w księgarni
I. Buchsbauma
w Przywozie (Morawy)
obok Morawskiej Ostrawy

Prof. Dr. Forel: Zagadnienia seksualne w światła nauk przyrodniczych. Treść: Rozmnażanie się istot żyjących. Początki małżeństwa. Prostytucya. Patologiczna pociowa. Hygienna małżeństwa. Zwyczajne weselne. Domy publiczne. Handel żywym towarem Prawo a życie pociowe. Hypnotyzm i suggestya w życiu pociowym. 1. d. 2 tomy z przesyłką. Cena K 25—

Najnowsza kuchnia domowa. Najlepsza polska książka kucharska zawierająca łatwe wskazówki w gotowaniu i przyrządzaniu używanych w życiu polskim, zup, waz, rzyw, sosów, potraw mięsnych i rybich, klusek, sałatek itd. Cena K 2—

Bezbolesny poród. Prof. Dr. Collins. Przepisy zachowania się podczas ciąży, celem uniknięcia bólu i niebezpieczeństw przy porodzie. Z dodatkiem: O zabiegach przeciw zapłodnieniu. W polskiem opracowaniu przez dr. J. D. Cena K 4 60

Opleka nad dzieckiem przed urodzeniem i nad nowonarodzonym według wymagań przyrody. Zbiór wskazówek i przepisów, opracowany przez redakcyę „Przewodnika Zdrowia“. Wydanie III. dopełnione i nowymi rycinami wzbogacone. Cena K 9—

Upławy i loh isozenie. Opracował na podstawie szóstego wydania dzieła Dra. M. Birnbauma. Dr. J. D. Cena K 2-40

Podręcznik analizy moczu. Dr. Rudolf Weil. Wykład popularny, za pomocą którego łatwo samemu rozpoznaje choroby. Z 10 ilustracyami w tekście i jedną kolorową tablicą. Opracował Dr. J. D. Cena K 2-40

200 pięknych wierszyków na pocztówki i powieszona imieninowe oraz zbiór toastów i wierszy do pamiętników. Cena K 1-70 621

Księgarnia wysyłkowa
I. BUCHSBAUMA w Przywozie
(Oderfurt) obok Morawskiej Ostrawy.

E. Ostaszewski & E. Mayer

Kraków, Rynek 5. 466

POLECAJĄ towary drobiazgowo, nowości dla Pań.

K 700.000, 300.000, 200.000, 100.000, 80.000, 60.000 itd. łącznie 56.000 wygranych w kwocie **koron 15,929.000**